

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
 Scrisorile netranscise nu se primesc. Manuscrisul nu se returnează!
 Birourile de anunțuri:
 Brașov, piața mare Nr. 22.
 Inserate mai primesc în Viena *Dudley Moss, Haasenstein & Vogler (Die Presse), Heinrich Schölk, Alois Herold, M. Dukas, A. Oppel, J. Danenberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernad*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
 Prețul inserțiilor: o seriă garmondă pe o colonă 6 cr. în 80 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarife și în viață.
 Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULUL III.

„Gazeta” ieșe în fie-care d’
 Abonamente pentru Austrii-Ungaria
 Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 Pentru România și străinătate
 Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
 Se primumeră la toate oficiile postale din țară și din afară și la dd. colectorii.
 Abonamentul pentru Brașov:
 În administrațiune, piața mare Nr. 22, stagiul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. sau 15 bani.
 Atâturi abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 124.

Brașov, Sâmbătă 3 (15) Iunie

1889.

Brașov, 2 Iunie

După năvala dată de guvernul unguresc și de organele lui asupra averii fondurilor grănițeresci nășudene, urmă atacul îndreptat în contra averilor fondurilor grănițeresci caransebeșene, er acum în urmă atacul în contra averilor fondurilor și școlilor grănițeresci făgărășene.

Ministeriul unguresc de culte și instrucțiune publică se pregătesce a comite un atentat asupra școlilor grănițeresci din fostul regiment I român de grăniță, dispunându, ca de aci înainte școlile acestea să fiă comunale și deci să se predea administrațiunii politice, și eforiile școlare să se alegă de administrațiunea politică.

Așadér, ca și la Năsăud, guvernul unguresc voiesce să ia din mâna Românilor din regimentul I de grăniță școlile și fondurile pentru ca să le pună la dispozițiunea tuturor adunăturilor străine, precum și sub ingerința administrațiunii unguresci.

În fața acestei încercări de atentat la viața și existența școlilor grănițeresci române, comitetul administrativ al fondurilor acestor școle a convocat pe foștii grănițeri ai regimentului I de grăniță la o adunare generală pe ziua de 11 Iunie spre a lua măsură și a face pașii delipsă, ca să se mențină și respecte drepturile grănițerilor asupra școlilor și fondurilor lor.

Adunarea s’a ținut și s’a ales o deputațiune de cinci membri, care a compus o adresă, ce va fi înaintată ministrului de această deputațiune în frunte cu domniul căpitan Stanciu și Cosgaria.

Nu scim cum se va socoti în urmă guvernul unguresc; putem sci însă, că nu ușor îi

va fi a săvârși acestu din urmă atentat, căci grănițerii din vorbă par a fi hotărâți a nu ceda decât numai forții.

„Nu voiu preda nimica, până ce nu se va finalisa cauza la ultima instanță; Numai forța brachială mă va pute covârși deocamdată!” Așa se asigură, că a răspuns vrednicul președinte al comitetului administrativ al școlilor, br. Ursu, când inspectorul unguresc de școle l’a întrebat, că ce se va face cu școlile până la deciziunea ministrului, ce o așteptă comitetul, deoarece ministrul a ordonat să se prede școlile neamănatu administrațiunii politice.

Astfel stă lucrul cu școlile grănițerilor din fostul regiment I de grăniță. Așa voiesc să le răsplătescă și lor serviciile aduse patriei și tronului prin sângele vărsat pe câmpurile de bătăi. Așa scie respecta guvernul unguresc jertfele ce le aduc Români în bani și sânge. Necum să fiă împărțâți Români la foloșele publice, în măsura jertfelor lor, der nici de ceea ce e după drept și lege al lor, să nu se mai potă împărțâși ca de-o proprietate sfântă și nealienabilă a lor?

Hotărârea grănițerilor de a nu lăsa să fiă călcate în picioare drepturile lor, întemeiate pe actele fundamentale și dispozițiunile prea înalte, precum reiese din cuvintele distinsului lor conducător br. Ursu, ne îndreptătesce a spera, că guvernul unguresc se va gândi și se va răgândi înainte de a comite un nou atentat în contra dezvoltării noastre pacifice, a limbei și a culturii noastre românesce.

DIN AFARĂ.

La situațiua Bulgariei.

„Epoca” din Bucuresci primesce din capitala Bulgariei următoarea descriere po-

somorită a stării actuale a Bulgariei, precum și a situațiunii principelui Ferdinand de Coburg:

„Situațiunea politică actuală a Bulgariei este foarte precară. Nimeni aci nu crede în stabilitatea cârmuirii actuale și toți din momentu în momentu așteptă o schimbare radicală. Ce e dreptu, nu s’a produs până aci nici o mișcare revoluționară, care să potă da temeri seriose, der turburările cele mai grave isbucnesc atâtu de lesne și atâtu de subit în Bulgaria, încâtu putem spune că nu dormim *sur des roses*. Mai întâiu în totă țera e unu curentu ostil în contra guvernului, care e compus de omeni cu totul impopulari și care astâți nu stau la putere decât grație forței baionetelor și sistemului autoritar de guvernamentu pe care l’au introdus.

În Bulgaria astâți nu mai există libertăți publice. Libertatea presei e suprimată de faptu, căci abia vre-o două diare oposante se mai găsesc în Sofia, pe când în alte timpuri erau vre-o șapte opt. Aceste două diare scriu cu mare precauțiune, căci decă ar părăsi ore-care limite, pe care guvernul le-a pus manifestărilor spiritului de opozițiă, redactorii lor ar fi espuși la totu felulu de miserie și brutalități.

Cu toate acestea ura în contra guvernului din di în di e mai vădită și ne temem foarte multu, ca această ură să nu isbucnescă și să nu se producă vr’o mișcare de stradă într’unu termenu foarte scurtu. Afară de acesta, Bulgarii nu iubesc pe principele de Coburg, în contra căruia o mare antipatiă domnesce în totă țera. Amintirea principelui Alexandru de Battenberg e încă vie în inimile Bulgarilor, pe cari i-a condus la victoriă, căci el se devotase cu desăvirșire țerei sale adoptive, mergându până a cheltui mare parte din lista sa civilă pentru îmbunătățiri folositoare Bulgariei. Der antipatiia în contra principelui Ferdinandu nu predomnesce numai în stratele de jos. Principele de Coburg este urit și în cercurile oficiale, și de cătră oficerii săi.

Principele Bulgariei duce o viață cu totul retrasă. El nu prea se amestecă în treburile statului, nici nu se interesează așa de multu de ceea ce se face în țera Bulgară. De doi ani, de când e domnitor în Bulgaria, principele Ferdinand a părăsit rare-ori Sofia. Acum câteva zile elu avea de gându

să se ducă la Expositiua universală din Paris, der principesa Clementina l’a sfătuit să renunțe la această călătorie.”

Toastul Țarului și Serbia.

Din Petersburg se scriu următoarele diarului „Correspondance de l’Est”: Evenimentele din Belgrad ni-au întărit opinia, că în Serbia s’a produs unu revoluție trecătoare în sentimentulu publicu, der o mișcare națională serioasă și durabilă. Rusia a înțeles, că pentru ca poporul sârb să rămână fidelu acestor nouă tendințe, are nevoie de sprijinulu unei puteri, de o putere nu mai puțin impozantă. Prin urmare, decă Rusia nu voiesce să perdă ce a câștigat, trebuie să impedece din toate puterile ori-ce ingerință față cu națiunea sârbă ori din ce parte ar veni. Pentru această Țarul a ridicat acel toast în onorea prințului Muntenegrului. Elu a voit să dea a înțelege celor dela Viena, că mare răspundere voru lua decă voru căuta să realizeze amenințările unor foi în privința Serbiei și sandjakului Novi-bazar.

Toastul Țarului și Austro-Ungaria.

Din Budapesta se comunică: D-lu Csernatonyi, amiculu celu mai intim al d-lui Tisza, revine în „Nemzet” asupra toastului Țarului și-lu comentază într’unu sensu cu desăvirșire pesimistă. Autorulu articolului socotesce cuvintele Țarului ca unu apelu adresat poporelor din Balcani invitându-le a se strînge în jurulu principelui Nicolae.

D-lu Csernatonyi dice, că Parisulu oferă, este adevăratu, lumii spectacolulu unei serbători; der *resboiulu nu e mai puțin posibil*; în opera balu mascat se aude de asemenea musică sgomotosă, se vedu măsc și danțatori și cu toate astea, în mijloculu acestei deslănțuri a veseliei ducele e ucis. După d-lu Csernatonyi, Țarul ar fi decis să pună în mișcare cestiunea Orientului, cu toate că pregătirile se facu cu multă precauțiune. Fiind datu caracterulu oficios al diarului „Nemzet”, se pune articolulu d-lui Csernatonyi în legătură cu apropiata deschidere a de-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”.

(3)

Despre critică.

Cum s’a născut și câtu de departe a mersu.

(Prelegere umoristică.)

Sumețele cuvinte ale lui Virgiliu, cumcă Romani și-au rezervat sie-si arta de a domni, lăsându celelalte arte pe seama poporelor subjgate, s’au implinit acum cu desăvirșire. Aceia, cari părăsiseră ori ce artă, ședeau acum pe scaunele judecătorești și siliau pe cei învinși ca să îndeplinescă prestațiunile artistice cele mai înfricoșate, pe când ei înșiși criticau „pe viață și morțe.”

Liberii preoți ai artei celei libere au trebuit să facă locu mai înteu sclavilor și după aceea celorl condamnăți la morțe, deoarece numai astfel de omeni puteau fi întrebunțați pe locul de percare, căci înalta critică, cea fără nici o considerare, transformase locul de spectacol într’unu astfel de locu detestabil. Tote musele și grațiile însă de frica criticatorilor, insetați de sânge, își căutaseră deja de multu refugiu în mormintele artiștilor decedați.

În aceste asile apoi ce-i dreptu, că s’au bucurat de liniște îndelungată.

Intr’aceia partea noastră a lumii a devenit creștină seu celu puțin s’a botezat. Multi dintre cei nefericiți, cari pentru desfătarea publicului au cădutu victime ale neumanei critice, au fost canonizați ca martiri și sfinți, și iconele lor erau adorate acum în modul acela, după cum refuseră ei de a adora statuele împeraților; der prin acesta n’a avutu nicidecum o sorțe mai bună.

Decă critica de până aci a stărpit de pe fața pământului pe toți artiștii, critica ce a urmat de aci înainte, cea călugărescă, și-a făcutu datorința cum se cade spre a le suci gâtulu opereloru acelora.

În ochii călugărilor totă frumșetea lumescă era unu lucru diavolescu amăgitoru, de aceea aruncară operile lui Fidia și Praxitele în cuptoru, pentru ca din marmoră să facă varu pentru mânăstiri. De aceea au prefăcutu biblioteca din Alexandria, tesaurulu poezilor antică, în cenuse. De aceea Roma papală a nimicitu, cu neobosiță, monumentele de artă, pe care le jefuise din tote părțile Roma împărătescă.

Critica cea negră (călugărescă) a statu multe vécuri, ba chiar o miă de ani peste mormintele artelor frumose. Numai icone ticăloșe, legende proște călugăresce și privelisci scârbosede mucenici puteau ca să trecă prin censura popiloru.

Intr’aceia omenii se îngrețosară de așa numita „*estetica din valea plângerii*”, ce a urmat și după care judecau și condamnau criticatorii cei sfinți, și unu șiru de bărbați curagioși au cutezat a îndrepta o critică sdrobotită în contra legendelor autorisate sfinite și în contra scenelor din iadu zugrăvite. Lucru de sine înțelesu, că acestor bărbați nu li-a mersu mai bine ca strămoșilor lor, cari n’au voit să ingenunche înaintea cap’opereloru artistice îndumneđeite, nu, căci ei fură judecați la morțe pe rug și totodată cu ei și mii de partisan ai lor au devenit martiri.

Critica cea negră (călugărescă) își îndeplinea misiunea sa cu atâta zel, încâtu, când n’a mai fostu nici o artă frumoasă de a o prigoni, află ea una nouă, anume arta cea negră, ai cărei cultivatori și învățacei erau condamnăți cu toții la morțe.

De cumva afla cineva la unu sârmanu artistu vre-unu tablou, ce sëmna câtu de puțin cu vre-unu om care trăia, atunci atâta îl chinuiau, până ce spunea, că acel tablou este destinat ca să facă vrăjitorii în contra originalulu; decă vre-unu poetu lyricu nefericitu era auditu de cătră cineva declamându nisce versuri pe cari nici unu om nu le pricepe — și o astfel de plăcere pregătescu lyricii încă și în ziua de astâți omenilor — atunci pe unulu ca acela îl siliau prin chinuri ca să mărțurisescă, că acelea versuri sunt nisce formule pentru vrăjire; și de cumva vre-o sârmană țigancă tineră a avut nenorocirea de a cânta și a juca așa de frumosu, încâtu vre-unu om însemnatu s’a îndrăgostit cumva în ea, atunci acea sârmană ființă era acusată de vrăjitorie și o astfel de acușațiune însemna totu atâta câtu o sentință de morțe.

Arta cea negră a răpusu viața la mii de bărbați și la sute de mii de femei.

Pote că va protesta cineva, din cauză că judecatorii inquisitorii sunt socotiți între criticatori; der această protestare nu va tolosi nimic, deoarece n’a

legațiilor lor, în care membrii, cari aparțin opoziției ungurești, voru ataca politica d-lui de Kalnoky. Pare-că deșteptându-și frica, se urmăresc pînă de a face pe delegații unguri în același timp moderați și circumspecți în expresiunile lor. Comitele Kalnoky speră astfel că va pute să refuze or-ice explicație, avîndu în vedere gravitatea situației.

O alianță anglo-franco-rusă.

Din Berlin se telegrafiază: Prezența simultană la Paris a principelui de Wallis și a ministrului rus de rebel, generalul Wannowsky, precum și a generalului rus Annenkov e foarte comentată în cercurile diplomatice. Se pretinde, că ar fi vorba de a determina bazele unei cooperări politice și militare franco-anglo-ruse și că s'ar începe negocierii în privința proiectului de căsătorie a principesei Maid, fiica mai mare a principelui de Wallis, cu Tarevičiu.

SCRILE PILEI.

Episcopul Caransebeșului. Scirea despre întărirea alegerii archimandritului și vicarului arhiepiscoposului Nicolae Popa, ca Episcop al eparhiei Caransebeș, se confirmă. În foia oficială „Budapesti Közlöny” dela 13 Iunie a. c. a și apărut autograful Majestății Sale, prin care se face această întărire.

Felicităm cu totă căldură pe noul Episcop al Caransebeșului și-i urăm viață îndelungată și isbîndă în toate întreprinderile sale pentru binele și prosperarea clerului și al poporului român din diecesa sa!

Producțiunea musicală, dată Mercuri de corul seminariului din Sibiu în sala gimnasiunii române de aici a avut un succes strălucit. Sala era îndesuită de public. Corul condus de d-lu George Dima, a executat toate punctele bogate și alese programe cu multă măiestrie și cu rară precizie, fiind adeseori și în mod sgomotos aplaudat. Asemenea au fost viu aplaudat și solerile tenoristului, d-lu Ghiță Popă, care posedă o voce plăcută și mlădișă. Succesul splendid al întregii producțiuni este a se atribui numai excelentei școle musicale, ce o au coriștii sub conducerea d-lui George Dima, care și prin compozițiunile sale frumoase n-ă dovădă din nou, că este la înălțimea renumelui său.

Distincțiune. Cetim în „Naționalul” din București: Aflăm cu plăcere, că eruditul nostru compatriot, Dr. Assaky, fiind deja membru al societății de chirurgie din Paris, astăzi a căș-

tigat o nouă onoare numindu-se în unanimitate membru al societății de medicină practică din Paris. Noi cunoscînd greutatea și condițiunile pentru a pute străbate în asemenea societăți și a pute sta alături cu învățați ca: Cornil, Peter, Terrillon, Polailon, Terrier, Verneuil, Trelat, Jacoud etc.etc., felicităm din inimă pe d-lu dr. Assaky, care prin știința și caracterul său scie să se facă iubit și respectat pretutindeni.

Recunoștință ungerescă. După cum comunică foia lui Bartha Miklos din Clușiu, contele Kun Kocsard a dăruit Kulturegyletului moșiile sale cu toate ale lor în preț de peste 200,000 fl. La predare au fost de față vicepreședintele kulturegyletului Miklos Bartha și secretarul lui Iosef Sandor. Se voru coloniza Sécui pe acel pământ.

Câte brațe românești nu voru fi muncit muncă grea pentru ca contele din vorbă să câștige averea de mai sus, și cu ce le răsplătesc Românii! Dăruiesc pământul său nu celor cari i l-au muncit, ci celor cari uneltesc în contra existenței Românilor ca Români! Dér Kulturegyletistii trăsesc înderăt cu câteva vécuri, decât cred că potu desnaționaliza în ziua de azi pe Nema-giari!

Școala germană de industrie din Sibiu a primit în anul acesta școlari 480 școlari, dintre cari 90 au eșit în cursul anului, rămînînd pînă la fine 390 școlari. Dintre aceștia 379 cercetaseră mai înainte școala populară, 69 cea reală, 32 gimnasiul. După naționalitate au fost 352 Germani, 81 Unguri, 47 Români.

Trăsnet. Mercurea trecută s'a descărcat asupra Tâlmaciului o furtună grozavă. Trăsnetul a aprins șura economului Auner. Un om bătrîn fu doborît la pământ de o barnă aprinsă, frîngîndu-i-se amîndou piciroale. O femeie fu înmormîntată de via de frontonul casei, care se dărîmă. Nu se scie decât mai trăsese. În Uiora de sus au fost trăsniți 9 boi ai contelui Teleki, dintre cari 5 au fost omorîți, ér 4 numai răniți.

Selbatic. Ciangălu Janos Bartha din Bacfalu, infuriindu-se, spintecă sócrei sale pantecele cu un cuțit și rani greu și pe nevastă-sa. Sócră-sa a murit. Selbaticul Ciangău e arestat.

Pădurar ucis. În Sâmbăta Rosaliilor a fost găsit mort în Someș, ce curge pe hotarul Gelăului, pădurarul erarial al Someșului rece, Iosif

Dragomir. Se dice, că l-au omorît doi ómeni din comuna Someșului rece, cari au fost prinși furînd lemne. Sărmanul om lăsa în urmă'i o veduvă și doi orfanî. Cercetarea e în curgere.

Biserica din Deșiu.

Deșiu, la Înălțarea Domnului, 30/5 1889.

Românii din Deșiu, capitala municipiului Solnoc-Dobéca, se silescu cu totu deadinsul să-și facă biserică nouă, coréspunzătoare, căci cea de acuma e mică, de lemn, și nu încap totu poporul în ea.

Intru realizarea acestui scopu lucrăz ei de vre-o 15 ani.

In 26 Maiu a. c. s'a ținut sub președința d-lui protopopu Ioan Velle o conferință în cauza edificării bisericii acesteia în școala română din Deșiu, la care conferință au luat parte mai mulți inteligenți și poporenî. Totu în cauza acesta s'au mai ținut încă alte trei conferințe, în care s'au scris oferte continuative celor subscrise mai înainte și publicate în „Gaz. Trans.” Nr. 21 a. c., și anume încă dela următorii:

Grigore Harangușiu (economu) 25 fl., Teodor Bodea 20 fl., Gavril Copșia 20 fl., Alexandru Tohati cancelist 20 fl., Vasile Popu economu 2 fl., Mihai Ladariu econ. 4 fl., George Găureanu 5 fl., Ioan Centea 5 fl., Irimie Stanciu 2 fl., Nicolae Moldovanu 10 fl., Demian Cămpanu 5 fl., Petru Cămpanu 5 fl., Maria Petrovanu veduva 5 fl., Todor Bujița 5 fl., Todor Ciuru 5 fl., Vasile Ciorlăușiu 10 fl., Ioan Alexa 10 fl., Ioan Prodanu 5 fl., Marcu Filipu lemnaru 6 fl., Gavril Bezericu 5 fl., Gavril Crăciunu 5 fl., Maria Borzășu 10 fl., Zaharia Drăghian 5 fl., Pante Mureșianu 5 fl., Ignat Popu pe vale 5 fl., Toma Baieșiu 10 fl., Vasile Aneca 4 fl., Mihai Tomșia 2 fl., Dumitru Borzășu 3 fl., David Hossu 5 fl., Vasile Cămpanu 2 fl., Nicolae Mureșianu 2 fl. 50 cr., Vasile Petrovanu 5 fl., Todor Pesteșianu 5 fl., Onița Popu 5 fl., Chirilă Mureșianu 5 fl., Mitru Ladariu 2 fl., Vasile Timboșiu 10 fl., Filip Pene 4 fl., Irina Racolția veduva 10 fl., Cilea Cămpanu 5 fl., Ilisie Moldovanu 5 fl., Alexandru Mafteiu 4 fl., Todor Mureșianu 5 fl., Iacob Popu pe vale 8 fl., D-lu Petru Anca președintele sedrei orfanale 60 fl., d. Teodor Hermann protopopu gr. or. 5 fl., d. Eugeniu Salca notaru la tribunalu 10 fl., Gavril Feteche finanțu 5 fl., Laurențiu Micheșu învățatoru 5 fl., Gavril Sleamu notaru în Mogogea 30 cr. Suma 387 fl. 50 cr., cu cei publicați, 1049 fl., face 1436 fl. și 50 cr., cari sunt a se solvi în rate după voia fiăcărui până la 1 Iulie 1890. — Dintre

domni voru mai subscrie încă 14 inși, cu ale cărora oferte se va mai spori suma. In acele conferințe s'a ales și încredințat d-lu Dr. Teodor Mihali, ca să esopereze destabilurarea pretensiunii la fondul intern al grădinei pe care e a se edifica biserica, — dela d-nii Augustu Munteanu și Vasile Hossu, cari au iertat, respective au considerat ca plătite cele 200 fl. v. a.

Pentru continuarea subscrierilor de oferte s'au ales d-nii Ioan Velle, Dr. Teodor Mihali, Augustu Munteanu, Dr. Gavril Triponu și Florianu Hatosu, atăt aici în Deșiu, cât și în Gherla. Ba a fost rugat D. Gavr. Manu să angajeze damele române pentru colectare de ajutoare.

Deórece e probabil, că teritoriul hotarului Deșiu se va comasa până în primăvera anului viitor și biserica posedă un loc în apropierea Someșului, peste podu, bunu pentru arderea cărămizilor, de care vomu ave lipsă la clădirea zidului pentru formarea de arcu la coru, uși, ferestri, altar, boltitură și la turnu, s'a luat decisiune, ca în totu casul în decursul verei acesteia să se pregătă spre scopul acesta o sută de mii cărămizi, pentru esoperarea cărora s'a ales o comisiune în persónele d-lor Augustu Munteanu, Ioan Sichișanu, murariu, Teodor Colceriu, coratoru primariu, și George Șiu-leanu, lemnaru, ér pentru administrarea fondului de edificare, spre încassarea ofertelor subscrise prin obligațiunile și publicate în numărul acesta și în numărul sus amintit al „Gaz. Trans.” și a celor ce se voru mai subscrie, s'a ales în 3 Martie a. c. o comisiune stătătoare din d-nii Dr. Teodor Mihali, Petru Mureșianu și Florianu Hatosu, cari s'au constituit între sine astfel: Dr. Teodor Mihali președinte, Petru Mureșianu cassaru, Florianu Hatosu controloru, care comisiune și-a și început activitatea în 23 I. c. — Suma totală subscrisă până acuma e de 1436 fl. 80 cr.

In conferința din urmă s'au luat dispozițiuni și pentru așezarea cărămizilor într un șopru pentru scutirea acelorora contra elementelor, spre care scopu s'au preliminarat 100 fl., ér clădirea bisericii nu se va începe în anul acesta, deórece edificarea aceleia fiind preliminarat cu 10,000 fl. v. a., și astăzi nu dispunem mai mult decât abia de 6000 fl. în bani și oferte apromise și ne lipsesc prin urmăre încă vre-o 4000 fl. v. a., cari scie bunul D-șeu dela cine și cum i vomu pute câștiga pe calea ofertelor, că de alte mijloce nu dispunem, — decât nu se voru afla mai mulți mecenați generoși și cu dare de mână, cari se ne întindă mână de ajutoru, pentru că de aci din locu, precum arată ofertele mai sus amintite, puterile materiale fiind așa dicîndu dese-cate, nu voru concede nici la cei cu stare materială mai bună, cu atăt mai puțin îns nu-i voru concede poporului mai sêracu ca să dea mai mult decât au promis.

De aceea mare bunătate și ajutoru la timp ni-ar face contribuțiile marimóse ale publicului român, la a căruia bunăvoință ne permitem prin acesta a apela, rugându-lu respectuos ca să binevoiască a ne da grabnică mână de ajutoru cu marimósele d-lor oferte în bani, ce sunt a se trimite la adresa d-lui casaru Petru Mureșianu (posta și locuința în Deșiu, Transilvania.) Reprezentanta bisericească își va ține de pre plăcută datorința a cuita contribuțiile oferite pe calea diaristice române. — Deórece Românii din Deșiu, în număr de peste 1,500 suflete — a cărora stare precariă și întemeiatele considerațiuni, de cari sunt conduși în această nisuință a lor, s'au descris în colónele acestui prețit diaru (Nr. 21/1889.) — precum s'a arătat, au făcutu totu ce li-a stat în putere față cu această instituțiune nobilă și salutară, ne credem în-

foști vina lor, că au avut așa de puțin a face cu adevărata artă frumoasă; căci din aceea artă numai puțin esista, și ei, încăt a stat în puterile lor, au contribuit în modu onorific și bravu la deslegarea duplei probleme a critice, și anume:

1. Idolisarea poetilor și profetilor celor morți, pe cari i-au fost făcutu martiri criticatorii de odinórá și

2-a. Unu martiriu cât se póte de fierbinte pentru poetii și profetii cei noi pe cari li voru idolisa criticatorii viitori.

Apoi cumcă criticatorii din timpul mai nou țin încă cu fidelitate la programul criticatorilor din trecut, prin puține exemple cred că voiu demonstra îndeajuns.

Așa pe vremea lui Holberg, unu cap'd'operă de acestuia a fost timbrat de cătră învăța și stricta critică a fi unu pasquill spurcatu care atacă universitatea, pe episcopulu, conventele clericale, ba chiar religiunea și stăpânierea, și de aceea ar trebui, spre rușinea autorului, să fi ars paschilul de călău, deși chiar grațioasă critică nu putu să descopere altceva în aceea poesiă, decât că în ea se face o glumă care

mai bine ar fi fost să nu se fi scris. Acelu Holberg s'a mîngaiat atunci cu aceea, că elu „a avut aceeași sórte, ca și mulți alți autori, ale cărora scrieri, câtu timpu au trăit, au fost înegrite, după mórtea lor însă glorficate, ba încă înălțate până'n nori.”

O sută de ani mai târziu, când Heiberg prin dramele sale a dat nouă viață teatrului danez, recensenții îi califică lucrările sale cu expresiunea, „că sunt nisce platitudini, cari dejosescu teatrul și nimicesc gustul.” Heiberg se putu mîngai cu aceea, că comediile lui Holberg „asupra cărora toți și-au dat cuvîntul, cumcă le voru ridica până'n nori, deórece sunt vechi și renumite în tota lumea”, au avut aceeași sórte, când au fost noue.

Abia trecu 40 de ani dela mórtea lui Heiberg, și a și fost canonicat; și decumva recensenții judecau pe vre-unu scriitoru contimporanu, atunci ei totdeuna reflectau la „Ioan Ludovic Heiberg, prima autoritate în lucrurile de gustu” precum și la „dramele sale cele clasice.”

In alte țări a fost și asta totu asemenea. Așa d. e. Schiller a fost fără

îndurare atacat de cătră criticatorii contimporani, pe când radamanții de astăzi îl adoră cu condeiul ca pe principele poetilor, — de ce nu ca pe Dumnezeu poetilor — pentru ceea ce voru ei să se despăgubescă prin aceea, că stropesc cu cernela lor cea veninosă pe toți cari caută să ajungă pe Schiller; firescu lucru, că critica va urma totdeuna pe drumul acesta, — dér a urma mai departe mie unuia nu-mi mai stă în putere. Numai unu lucru mai am de făcutu, adecă a ridica pe stimații mei ascultători cu o tréptă mai sus peste amefitorea înălțime, pe care eu m'am așezat ca recensent al recensentilor, și acesta o fac și din aceea pricină, că lasu în voia stimaților mei ascultători de a critica critica mea despre critică.

La casu când îns judecata d-vostră ar fi, peste așteptarea mea, de totului totu pre severă, atunci eu voiu încerca a vă liniști, asigurându-vă că de repețe ori am fost condamnat de critic, dér pe lângă toate acestea eu nici când nu m-am rugat mórtea, pentru de a mă împărtași de o critică mai favorabilă! (E. Bogh.) Valeriu Florianu.

dreptății la acestă apelă pentru aju-
dăre esterne și dela frații din departare.
Curatoratul bisericesc din Deșiu.

Recomandăm călduros apelul de
mai sus atătu fraților noștri de aici,
cât și celor de peste munți, și le a-
tragem atențiunea asupra faptului, că
Deșiu, capitala unui comitat în pre-
ponderanță românească, astăzi și-a luat
rolul de oraș maghiarizat și că prin
urmare întărirea elementului român din
acel oraș pe toate terenurile, este o ces-
tiune de viață pentru Românii din acele
părți.

„Redacțiunea „Gazetei Transilva-
niei“ primesce cu plăcere contribuiri în
favore bisericești române din Deșiu, pe
care le va înainta imediat la locul
destinat. Red.

Din dieta ungrărescă.

În camera din Pesta, deputatul
Polonyi învinui pe deputatul *Gabriel
Varady*, că a luat bani dela omenii, ca
să-i pună în funcții, ba unui funcționar
de economiă i-a luat 400 fl. pentru ca
să-i procure o funcțiune.

Varady declară, că e adevărată cumcă
i-a datorat celui funcționar 400 fl.,
dăr acum nu-i mai datorează. E a-
devărat și aceea, că i-a promis să-l
recomandă la proprietarii de pământ
amici de-ai săi, ca să-l ia funcționar
la economiă. L'a și recomandat la
un mare proprietar în Galantha, dăr
fără succes, fiindcă nu era loc vacant.
Nu i-a promis însă nicodată a-l recoman-
da pentru vr'ună post de stat, e-
rarială ori publică. Asta afacere dec
e cu totul privată și nu lovesce în po-
zițiunea sa de deputat, nici nu a vă-
tămățit prin ea datoranțele sale de de-
putat.

Geza Polonyi spune, că în adevăr
să *Varady* nu-i mai datorează celui
individ, pentru că i-a plătit lui *Polonyi*
cele 400 fl. a doua zi după ce s'a adus
această afacere în dietă. Citesce totodată
o scrisoare a celui funcționar de eco-
nomiă adresată lui *Polonyi*: „Mie ca
fost funcționar al domeniilor m'a
propus d-lu deputat *Gabriel Varady*
să-mi procure, pentru un provision de
1000 fl., prin influența sa un post co-
respondent, ori pe o moșie erarială, ori
pe proprietatea unui magnat, cel mai
târziu până la 30 Martie a. c.“

Președintele camerei *Pechy* dice că
și lui i-a adresat acel individ o scri-
sore, în care spune curat, că n'are in-
tențiunea să aducă căderea morală a
respectivului deputat, ci îl roagă numai,
pe președintele, să-i ajute a-și scoate cei
400 fl. Scrisoarea e iscălită: *Todor Benő*.
„Asemenea scrisori primesc foarte multe
mai ales cu privire la acei deputați,
care sunt și advocați. E bine să trecem
la ordinea zilei.“

Astfel stă lucrul cu proteștiunea
deputaților la darea slujbelor. Guver-
namentalii s'au supărat foc, că *Polonyi*
a descoperit casul de mai sus, fiindcă
Varady făcea parte din partidul tiszaișt.
Nemzet s'a grăbită a se lăpăda de
Varady, dicend că nu face parte din
clubul partidei tiszaiște și că decât a
luat parte la conferințele acestuia, i-s'a
permis numai din cauza etății și situa-
țiunei sale, ceea ce pōte că a fost o
eror. *Varady* a declarat într'o scrisore,
că nu va mai lua parte la conferințele
clubului tiszaișt, ēr *Polonyi* a declarat,
că a primit banii dela *Varady* și i-a
și trimis pe poșta la destinațiune, nu-
mai din considerare la etatea (70 ani)
și la raporturile familiare ale lui *Varady*.

Ori câte declarațiuni s'arū face și
ori-cât s'arū lăpăda tiszaiștii de *Varady*,
fapt e, că el a luat parte la confe-
rințele clubului tiszaișt ca deputat a-
leat cu programul tiszaișt. Cu un
scandal mai mult.

Correspondența „Gaz. Trans.“

Din părțile *Cuhalmului*, Iunie 1889.

Domnule Redactor! Dănușile am
avut durerea să imormētăm pe fos-
tul învățător definitiv în comuna sa
natală *Bundorf*, *Nicolau Viscreanu*. Rē-
posatul, cât timp a trăit, și cât
timp a fost în viață și harnicul pa-
roch Nicolau Vătășanu, au condus îm-
preună trebile bisericesc și școlare nu-
mai și numai spre binele poporenilor.
Au zidit un local frumos de școlă,
apoi în înțelegere cu parochienii au în-
sărcinat un arhitect să facă planul
pentru zidirea unei biserici noue, care
numai acum de un an s'a gātut. Ea
s'a zidit atăt prin contribuiri bene-
vole, cât și printr'un aruncu, cu care
parochienii s'au învoit. Peste tot, cât,
timp a fost în viață parochul Vătă-
șanu și cât timp a funcționat în *Bun-
dorf* ca învățător *Nicolau Viscreanu* lu-
curile au mers bine.

Cu venirea noului paroch *Joan
Curta* lucrurile însă au început să cam-
schiopăteze. De câte ori au publicat
Bundorf concurs pentru postul de
învățător, de pildă, de atâtea ori părin-
tele *I. Curta* a surprins pe *Bundorf*
cu scirea de necredut, că n'a pe-
tiționat nici un învățător la acest
post, și apoi pe începutul lui *Noem-
vrie* intră părintele *Curta* și în func-
ția de învățător, precum e și în ziua
de azi. Nu mai amintesc, că pe tim-
pul prelegerilor școlare pré de multe-
ori e dus și isprăvescă treburi de-ale
sale.

Alte neajunsuri, de care avem a ne
plânge, sunt:

1) Nici până azi n'a procurat ta-
belele de părete cu litere imprimate de
cetit pentru copiii de școlă, deși *Ven.
Consistoriu* arhidiececesan din *Sibiu* a
dat 25 fl. spre acest scop; ne-am
pomenit însă în școlă cu table de ce-
tită cu text maghiar procurate de si-
gur de inspectorul de școle reg. ung.
2) *Sinodul parochial* n'a ținut de 8
ani, de când e paroch, nici nu s'a rapo-
tat prin urmare *Sinodului parochial* nic-
odată despre venitele și spesele bisericesc
și școlare. 3) *Comitetul parochial* își
ține ședințele sale în casă la preotul,
așa că mai curând s'ar putē numi *Comi-
tetul familiar*. 4) Tot părintele *Curta*
e și casierul bisericeșt al școlii, cassa
o ține în locuința sa, ēr epitropia figu-
reză numai cu numele.

În Aprilie trecut reposit, precum
am amintit, învățătorul *N. Viscreanu*.
În ziua imormētării, părinte *Curta*,
care de altmintețea a fost pricopsit
cu 50 fl. v. a. de reposit *Trefort*,
n'a vrut să-l împărtaşescă cu sf. taine
ale muribunților la cēsul morții, deși
il spovedise.

Ba i-a interzis clisierului a trage
și clopotul de scire când a murit, pre-
cum și la imormētării, decât familia rē-
positului nu va plăti pentru prapor un
florin și pentru locul de imormētare
(grōpă) 5 fl., ceea-ce în *Bundorf* nu se
pomenesce; și apoi clopotul cel mare
dela biserica, după cum sunt informat,
e cumpărat, ori cel puțin a contri-
buit atât repositului foarte mult la
cumpărarea lui.

Mă opresc aci, D-le Redactor, mai
amintind numai, că păr. *Curta* își cam
dă cōte și cu funcționarii administrativi
și comunalii, arătând puțin interes
pentru trebile Românilor.

Ună parochiană.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciul biurolui de coresp. din Pesta)

Viena, 14 Iunie. „Militärzeitung“
primesce din *Pola* informațiunea,
că în marina de războiu se va în-
troduce ajustarea soldatului cum
trebuie să fiă în câmp. Prin a-
cestă ajustare se li-se facă cu
putință detașamentelor marinei,
ca debarcând pe uscat să pōtă
fi întrebuintate ca corpori deplin
independente și să pōtă manevra
pe uscat. Ajustarea este întoc-
mită pentru pușca de repetiți
Mannlicher.

Berna, 14 Iunie. Scirea cum că
Germania are intențiunea a re-
chiama pe ambasadorul său nu
este adevărată.

Roma, 14 Iunie. Organele Va-
ticanului provocă pe ministrul
președinte *Crispi*, ca să și dovedescă
afirmarea, că *Papa* e inamicul
Italiai, deoarece sunt împuternicite

a declara acea afirmare de-o mi-
serabilă calumniă.

Logodnă.

D-lu *Ioan I. Popca* și D-sora *Elena
Steriu*, fidațați. *Brăila*, 21 Mai 1889.

ULTIME SCIRI.

Diarele din *Bucuresc* afirmă,
că dișele unui diar rusec, cumcă
s'a revocat decretul de espul-
sare al iconarilor ruși, sunt
absolut eronate. Acest decret n'a
fost revocat.

DIVERSE.

Invasiune americană la Londra. „Pall
Mall Gazette“ dice, că acum Londra
este cu desăvîșire năpădită. Marele tran-
sport de Americani porniți spre espo-
zițiune a început, și cea mai mare parte
dintre cetățenii Statelor Unite fac
poposire și în *Englitera*, ca să asiste la
alergările de cai. Tōte otelele din
Londra sunt pline, și ori-cine nu și-a coman-
dat locuința cu câte-va zile mai înainte,
prin deșă, este în pericol să măe
nōptea la *Trafalgar-Square*, avēnd cerul
drept acoperemēt.

Culmea esactității. Când cu trecerea
regelui *Italiai* pe la *Milano*, întorcēn-
du-se la *Roma* din călătoria făcută în
Germania, *Majestatea Sa* se scoborise
din vagon ca să vorbescă cu persoane
care i eşiseră într' un timp. La ora
regulamentară, locomotiva a tras un
fluier lung și trenul regal a por-
nit. . . . lăsând pe *Rege* în salonul
de așteptare. A trebuit să se facă se-
mna ca să vină mașina înderēt; și tren-
ul s'a întors cu fumul scădut, ca
să reia pe *Rege* și pe fiul său, care se
lungiseră la taifas. Negreșit că nu i-s'a
dat nici o decorațiune șefului de tren
pentru punctuala observațiune a orarului
căilor ferate.

Creștinismul în Japonia. Guvernul
japonez a dat deplin libertate predi-
cătorilor creștinii, ca să propage prin
Japonia credința lui *Christos*. Dēr un
American, colonelul *Olcott*, combate
cu succes creștinismul prin conferințe
organizate de el prin toate orașele.
Colonelul *Olcott* îndemnă pe Japonēzi să
nu și lăpăde credințele, și pretutindena
poporul apăr pe ciudatul apărător
al religiunei lui *Budha*.

O planetă nouă. Unul dintre astro-
nomii observatorului din *Nizza*, d-lu
Charloy, a descoperit o planetă nouă
de a două-spre-decea mărime și care
face parte din constelațiunea *Fecioarei*.
Planeta acea s'a clasificat sub num-
rul 284.

În Neapole s'au găsit catacombe
suterane în *Via Cristallini*. Ele datēză
după cum asigură cercetarea bărbăților
speciali, din secolul primu înainte de
Christos. Catacombele sunt bogat
împodobite cu minunate sculpturi în
marmură și în lut roșu și au mai cu
semă inscripțiuni grecesc și câteva la-
tinesc. Intrarea este împodobită o'un
cap grandios de *Medusa*, podinile sunt
cu mosaic făcute.

Mare furt de giuvaere. În *Lipsca*
nișce hoți au spart la *Rosalii* în pră-
vălia giuvaergului *Holtbūr* și au jăfuit o
de toate sculele ce se aflau într'insa. S'au
furat: 200-300 inele de brillant, 300
lanțuri de aur, 150 ace de cravată cu
brillante, 95 inele de logodnă, 23 cea-
sornice de dame de aur, 150 brățări
de brillant, 100 inele cu diferite petrii
etc. D-lu *Holtbūr* prețuesce paguba cu
75 de mii mărci. Hoților nu li s'a pu-
tut da de urmă.

Corpul ofiteresc franceș. Anua-
rul pe 1889 dă amănuntele următo-
re în privința efectivului oficerilor arma-
tei france: *Infanteriă*: 188 de coloneli,
190 Lt.-coloneli; 1069 șefi de batalion;
4,097 căpitan; 3,493 locotenenti; 2,464
sub-locotenenti. *Cavaleriă*. — 85 de co-

loneli 73 let-coloneli; 280 șefi de esca-
dron; 1,704 căpitan; 951 locotenenti
916 sub-locotenenti. *Artileriă*: 77 de
coloneli; 77 Lt.-coloneli; 313 șefi de es-
cadron; 1,424 căpitan; 1,051 locote-
nenți; 430 sub-locotenenti. *Geniu*: 37
de coloneli; 37 de Lt.-coloneli; 148 șefi,
de batalion; 481 căpitan; 180 loco-
tenenti; 63 sub-locotenenti. Astfel, in-
fanteria are 11,491 de oficeri; cavaleria
3,042; artileria, 5,362; geniu, 946.
Total, 19,201 oficeri combatanți.

Bogăția limbii franceze. Au îndră-
nit mulți să dica, că limba franceză est
sărăcă în expresiuni. Mult mai bine ar
face aceia, care vorbesc astfel, să vedă
bogăția ei. Vrea cine-va să afle câte nu-
miri are ea pentru a desemna produsul
pecuniar al lucrului? Ei bine etălă:
Salaires, pentru omenii cu ziua. *Paye*,
pentru lucrători. *Gages*, pentru servi-
tori. *Trone*, pentru chelneri. *Banque*,
pentru tipografi. *Appointments*, pen-
tru amployați. *Prélèvement*, pentru pa-
tronii. *Honoraires*, pentru omeni de
legi și medici. *Emoluments*, pentru cle-
rici. *Coupons*, pentru cei cu obligațiuni.
Dividendes, pentru acționari. *Trimestre*,
pentru rentieri. *Jetons de presence*, pen-
tru administratori, *Remise*, pentru bursi-
eri. *Prime*, pentru agenți de asigurare.
Prêt, pentru soldați. *Solde*, pentru ofi-
ceri. *Droits*, pentru autori. *Retraite*, pen-
tru pensionari. *Traitement*, pentru func-
ționari. *Indemnité*, pentru deputați și se-
natori. *Emargement*, pentru miniștri.
Liste civile, pentru șefii Statului. *Faux
Cachets*, pentru actori. *Droit de peine-
res*, pentru asistența publică. *Provisions*,
pentru agenți portarei și notari.

Necrologi.

Jalnica soție *Irina A. Nestor*, fii
Victor, *George* și *Emilia*, nora *Maria*,
nepoții *Moise*, *Maria*, *Victor*, *Livia* și
Caton, cumnata *Maria Stefănescu* și fiii,
pōtrunși de cea mai adncă durere pen-
tru pierderea prea iubitelor lor soți,
tată, socru, bunici, unchi și cumnat
Andrei Fontani Nestor, în etate de 75
ani, fost director și profesor la li-
ceul *Matei-Basarab*, cu durere vă fac
cunoscut, că a încetat din viață la 28
Mai în casa sa, strada *Sculpturei Nr.
30*, unde vor și rămășițele mortuare
până în seara de 29 Mai, când se va
transporta la Biserica sf. *George nou*.
Inormētarea se va face în ziua
de 30 Mai orele 1 p. m.

Cortegiul va porni dela biserica
sf. *George nou* la cimiteriul Șerbanu-
Vodă. *Bucuresc*, 28 Mai 1889.

Cursul pieței Brașov

din 14 Iunie st. n. 1889.

Bancnote românești	Cump.	9.43	Vënd.	9.46
Argint românesc	-	9.40	9.44	
Napoleon-d'or	-	9.47	9.50	
Lire turcesc	-	10.58	10.65	
Imperial	-	9.58	9.65	
Galben	-	5.55	5.60	
Scris. fonc. „Albina“	6%	102.-	100.-	
„-”	5%	98.59	99.-	
Ruble rusec	-	122.-	123.-	
Discontul	-	6½-8%	pe an.	

Cursul la bursa de Viena

din 13 Iunie st. n. 1889.

Renta de aur 4%	-	101.50
Renta de hartiă 5%	-	95.95
Imprumutul căilor ferate ungare	-	142.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (1-ma emisiune)	-	100.05
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	-	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	-	113.50
Bonuri rurale ungare	-	105.—
Bonuri cu clasa de sortare	-	105.—
Bonuri rurale Banat-Timisoara	-	105.—
Bonuri cu cl. de sortare	-	105.—
Bonuri rurale transilvane	-	105.—
Bonuri croato-slavone	-	105.—
Losurile pentru regularea Tisei și Se- ghedinului	-	128.—
Renta de hartiă austriacă	-	84.50
Renta de argint austriacă	-	85.15
Renta de aur austriacă	-	109.60
Losuri din 1860	-	141.—
Acțiunile băncii austro-ungare	-	906.—
Acțiunile băncii de credit ungar	-	312.75
Acțiunile băncii de credit austr.	-	303.—
Galbeni împărătesc	-	5.64
Napoleon-d'or	-	9.49
Mărci 100 imp. germane	-	58.40
Londra 10 Livressterling	-	119.45

Editor și Redactor responsabil:
Dr. Aurel Mureșianu.

„ALBINA“

institutul de credit și de economii Filiala Brașov

acordă la comercianți și industriași contra acoperire ipototecară seu contra hârtii de valoare

Credite de Conto-Corrent

cu interese de 6%

er contra acceptate cu subscrieri bune cu interese de 6 1/2%

Informațiuni mai detaliate se pot lua zilnic în biroul institutului—piață No. 90, dela 8—2 d. a.

83,3

Nr. 1993-1889.

44,1=1

PUBLICAȚIUNE

referitoare la darea de pușcă și vânătu.

Incepându-se, conform §-lui 11 al art. de lege XXIII din 1883, anul de dare pentru pușci și vânătu cu 1 August alu fiecărui an și expirându cu 31 Iulie alu proximalu anu, se provocă fie-care, care posedă pușcă de vânătu, ca să și procure dela subscrișul oficiolatu o colă pentru fasionarea dărei și să o așternă totu aceluiași oficiolatu până în 30 Iunie anulü curențu.

Acei, carü în decursulü anulu de dare au venitü în posesiunea unei pușci de vânătu, se obligă ca să arate acēsta în decursu de 8 zile subscrișulu oficiolatu și să și așternă referitōrea colă de fasiune. Acei, carü sub titlulü unui sou-venir, unei eredități familiare etc., pretindü eliberarea pușci de dare, suntü obligați, ca să și procure blanșetele pentru fasionarea dărei, reaşternându-le celü multü până în 30 Iunie a. c.

Acei posesori de pușci de vânătu, carü suntü obligați numai la solvirea dărei de pușcă, se obligă ca să solvēcă acēstă dare la subscrișul oficiolatu, pe când acei posesori de pușci de vânătu, carü voescü să și procure și certificate pentru vânătu, suntü obligați ca să plă-tēcă la oficiulü ung. de dare atätü dărea de pușcă, câtü și aceea de vânătu.

Brașovü, în 8 Iunie 1889. Oficiulü orășenescü de dare.

Publicare de ofertü.

Societatea pe acții brașovenă a fabricei de celuloză în Budapesta voiesce să predē spre tăiere și transportare 15,650 metri cubicü lemnü de molidü și de bradü în revirulü orășenescü de pe teritoriulü comunei Zërnești și 4350 metri cubicü lemnü de molidü și de bradü precum și 779 metri cubicü lemnü de fagü (lemne de focü) în revirulü orășenescü de pe teritoriulü comunei Branü pe anulü curențu 1889.

Condițiunile contractulu se potü vedē la forestierulü societății în Zërnesci Leonard Girtler și în biroulü societății în Brașovü, strada Căldărarilorü Nr. 529.

Ofertele trebuie să fiă provēdute cu timbru de 50 cr. și trebuie să conțină declararea, că celui ce face ofertulü îi suntü pe deplinü cunoscute tōte condițiunile contractulu. În aceste se se arate suma oferită atätü cu cifre câtü și cu litere clarü și lămuritü și să arate totodată locuința, numele și conumele oferentulu precisü. Ofertele trebuie să fiă prezentate până la 17 Iunie 1889 la orele 12 din și în biroulü societății. Ofertulü se pōte face deosebitü pentru revirulü din Zërnesci și Branü, seu pentru amēndouē revirele totdeodată.

La scrisōrea de ofertü se se alătore pentru amēndouē revirele unü vadiu de 500 fl. v. a., separatü însă pentru Zërnesci unü vadiu de 350 fl. v. a. și pentru Branü de 150 fl. v. a. banü gata.

Hotărēirea cu privire la ofertele intrate se va lua în 18 Iunie a. c. și în casü când unulü din aceste oferte s'ar afla acceptabilü se va încheia cu oferentulü respectivü contractulü, er celorlalți oferenti li se va întōrce vadiulü.

Societatea își rezervēză dreptulü de a primi ori și care din oferte, chiar și pe acela, care ar fi cu prețulü celü mai mare, ori de a refusa tōte ofertele seu numai unele din ele.

Brașovü, în 11 Iunie 1889

Societatea pe acții brașovenă a fabricei de celuloză.

Avisü d-lorü abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei se binevoiască a scrie pe couponulü mandatulu postalü și numerii de pe fășia sub care au primitü țiarulü nostru până acuma.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Mersulü trenurilorü

pe liniile orientale ale căii ferate de statü r. u. valabilü din 1 Iunie 1889.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between cities like Budapesta, Brașov, Cluj, Sibiu, etc. Includes train types (Tren de per-sone, Trenü omni-bus, etc.) and departure/arrival times.

Notă: Numerii încuadrați cu linii grōse însemnēză orele de nopțe.